

§ 8.

For Eighynet og Dødsattestens Udstedelse erlægges en Betaling af 1 Rd. til Lægen eller til lige Deling imellem Eighynsmændene. Skal Betalingen udredes af Husmænd, Indberster, Haandværksbønde, Dagleiere, Tjenestetyende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres Efterladte, erlægges kun halv Betaling. Skeeer Begravelsen paa Fattigvæsenets Beskøftning, erlægges fuld Betaling. I ethvert Tilfælde, hvor Eighyn skal foretages paa en Kjøbstads Markfjorder over $\frac{1}{4}$ Mil fra Byen, paaligger det derhos Communen at yde Lægen fri Befordring.

Have den Afdødes Efterladte eller andre rette Bedkommende kaldt en Læge paa Landet over $\frac{1}{4}$ Mil fra det Sted, hvor han boer, for at syne et Eighyn, maa de yde ham fri Befordring og sædvansmæssig Betaling for et Sygebesøg. Kaldes Lægen til Eighyn af Politimesteren, betales han herfor af det Offentlige efter de hidtil gjældende Regler. For den Attest om et dødfødt Barn, der afgives af den Jordemoder eller Læge, der kaldes i Anledning af Fødselen, er Tintet at betale.

§ 9.

Forordningen af 7de November 1682 § 7, Plakat 26de Juni 1829, Plakat 13de Januar 1832 og Plakat 17de Februar 1832 §§ 1—3 ophæves. Den Forpligtelse, der i Henhold til Plakat 26de Juni 1829 § 3 paahviler de ved Kjøbenhavns Fattigvæsen ansatte Læger til at udføre de i nærværende Lov omhandlede Forretninger uden Betaling, bortfalder dog ikke ved denne Plakats Ophævelse.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1871. Den gjælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagens næstsidste Samling blev der i Folkethinget indbragt et privat Lovforslag indeholdende Bestemmelser angaaende Afdødes Begravelse. Dette Lovforslag blev, efter at være undergaaet forskjellige Forandringer, vedtaget ved tredie Behandling i Folkethinget som Forslag til Lov om Eighyn, men da dets Behandling ikke tilendebragtes i Landsthinget, forelagde Justitsministeriet, der maatte ansee Lovforslaget, saaledes som det var endeligt vedtaget af Folkethinget, for skillet til at danne Grundlaget for en Ordning, der kunde træde istedetfor de nugældende i forskjellige Anordninger indeholdte Bestemmelser om Eighyn, i Rigsdagens sidste Samling et Forslag til Lov om Eighyn, der kun i enkelte mindre væsentlige Puncter var

afvigende fra det af Folkethinget vedtagne Lovforslag. Landsthinget, der først fik det af Ministeriet udarbejdede Lovforslag til Behandling, foretog i samme flere Forandringer, af hvilke imidlertid kun een var af mere indgribende Betydning, nemlig den, hvorved Bestillingen som Eighynsmand istedetfor som af Ministeriet foreslaaet at skulle være et borgerligt Ombud blev gjort til en en frivillig Bestilling. Behandlingen af dette Lovforslag blev imidlertid heller ikke tilendebragt i denne Samling, idet det kun kom til 2den Behandling i Folkethinget, og Ministeriet har derfor troet paany at burde indbringe et saadant Lovforslag.

Da Ministeriet i Henhold til hvad der er anført imod at gjøre Eighynsmandsbestil-